

Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам намозларининг кайфияти (9-дарс)

05:00 / 09.01.2017 3120

9-дарс

12-Матн:

Сўнгра рукуъ қилган ҳолда такбир айтардилар.

12-Матннинг далиллари:

نع دوسألنا نب نمحرلادبع نع قحسإي بأ نع صوحألأ وبأ انثدح ةبتيق انثدح-١
وهيلع هللا يلص هللا لوسر ناك لاق [دوعسم نب] هللا دبع نع دوسألأو ةمقلع
رمعو ركب وبأ ودوعقو مايقو وعفرو ص ف خ ل ك ي ف ركب ي م لس

1. Абдуллоҳ ибн Масъуд розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади: “Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам ҳар бир пасайишда, кўтарилишда, қиёмда ва қаъдада такбир айтардилар. Абу Бакр, Умар ҳам”. Термизий ривояти 1/35. “Ҳадис ҳасан саҳиҳдир”.

دبع انربخأ لاق نسحلل نب يلع تعمس لاق يزورملا ري نم نب هللا دبع انثدح-٢
يبأ نع نمحرلادبع نب ركب يبأ نع يرهزلا نع جرح نبا نع كرابملا نب هللا
اده يسيع وبأ لاق يوؤي وؤو ركبكي ناك مسو هيلع هللا لصل يب نلا نأ ةري ره
ح يحي ص نسح ثي دح

2. Абу Ҳурайра розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади: “Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам эгилар эканлар такбир айтардилар”. Термизий ривояти 1/35. Абу Йисо айтади: “Бу ҳадис ҳасан саҳиҳдир”.

اذم لسو هيلع هللا لصل هللا لوسر ناك : لاق هنع هللا لصل لاصر ةري ره يبأ نع و-٣
هللا عمس : لوق ي م ث غ ك ري نيح ركبكي م ث ، موق ي نيح ركبكي ةالصل لال ماق
م ث دمح لال لوانب ر م ئاق وؤو لوق ي م ث ، وعو ك ر ل انم هبلصل غ ف ري نيح ةدمح نم ل
م ث ، دج سي نيح ركبكي م ث ، هسأر غ ف ري نيح ركبكي م ث ، ايج اس يوؤي نيح ركبكي
نم موق ي نيح ركبكي و ، اولك ةالصل لال ي ف ك ل ذل غ ف ي م ث ، غ ف ري نيح ركبكي
س ولج لال دعب ني تن ثا

3. Абу Ҳурайрадан ривоят қилади: “Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам қачон намозга турсалар, рукуъ қилаётган пайтда такбир айтардилар. Кейин рукуъдан белларини кўтарган пайтда: “Самийаллоҳу

лиман ҳамидаҳ”, дердилар. Кейин тик турган ҳолларида: **“Роббана ва лакал ҳамд”,** дердилар. Кейин саждага эгилган ҳолларида такбир айтардилар. Кейин (гавдаларини) кўтарган ҳолларида такбир айтардилар. Сўнг мана шуни намознинг барчасида бажарар эдилар. Кейин жалсадан иккинчи (ракат)га туришда ҳам такбир айтардилар”. Муттафақун алайҳ. “Булуғул маром” 1/49.

→Абдурраҳмон ибн Абзо розияллоҳу анҳудан ривоят қилинган ҳадис ҳақида:

نُبِّهَ لَللَّهِ دُبَّعٌ نَعَانِزْمَعِ نُبِّهَ نَسَحَ لَللَّهِ نَعَبُغُشَ أَنْ رَبَّحَ أَ لَاقِدَامَ حُنُوبِ يَحْيَىٰ أَنْ تَدَحَّ مَلَسَ وَوَيْلَعُ لَللَّهِ لَصَّيْبُ لَلْفَلَّخِ لَصَّوْنُ هَيْبًا نَعَانِزْبُ نُبِّهَ نَسَحَ لَللَّهِ دُبَّعُ رِبِّكَ لَلْمُتَّى الْأَنْكَفَ

“У Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам билан бирга намоз ўқиган экан. У зот такбирни тугал қилмас эканлар”. Абу Довуд ривояти. 1/310.

Ҳадиснинг маъноси қуйидагича: “У зот қачон бошларини рукуъдан кўтарсалар ва сажда қилмоқчи бўлсалар такбир айтмасдилар. Қачон саждадан турсалар такбир айтмасдилар.

Бу ҳадисни Абдурраҳмон ибн Абзо розияллоҳу анҳунинг бошқалар эшитган такбирни у эшитмаганига йўямиз. Бу такбир ҳаммага маълум ва машҳур бўлиб, ёлғиз Абдурраҳмон розияллоҳу анҳунинг сўзи уни айтмасликка далил бўла олмайди. Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламдан сўнг бу такбирни бугунги кунимизгача барча айтиб келган ва бу хабар мутавотирдир. Буни ҳеч ким инкор қила олмайди...

13-Матн:

Икки қўллари билан тиззаларига суянардилар. Бармоқларининг орасини очардилар.

13-Матннинг далиллари:

هَيْبَتُكَ رَيْلَعُ هَيْبَتِي وَوَيْلَعُ هَيْبَتِي فَجَافَ عَكَرُهُ نَأْوَرَمَعِ نُبِّهَ قُبْعُ دُعُوسَمَ يَبْأَنْعِ - لَللَّهِ لَصَّوْنُ هَيْبَتِي أَرْأَدَكَ : لَاقَوِ هَيْبَتُكَ رَأْرُوْنَمَعِ بَأَصْأَنْ يَبَّجَرَفَوِ يَيْئِئَسُّنْ لَأَو دُوَادُ وَبَأَو دَمَحْأَوْرَ . يَيْلَصُّيْ - مَلَسَ وَوَيْلَعُ

1. Абу Масъуд Уқба ибн Омирдан ривоят қилинади. У рукуъ қилиб, икки қўли орасини очиқ қилди ва икки қўлини тиззаларига қўйди ҳамда тиззалари ортидан бармоқлари орасини очди ва: “Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламнинг мана шундай намоз ўқиётганларини кўрдим”, деди.

Аҳмад, Абу Довуд ва Насоий ривояти.

تَعَكَّرَ إِذْ أَوْ : - مَسَّوْهُ لَعَلَّ هَلْ لَصَّ - يَبْنِي لَأَنْ عَرَفَ نَبَّ عَافَرِثِي دَحِي وَ- ٢
. دُوَادُ وَبَأْ هَاوَر . « كَيْتَبُ كُرَى لَع كَيْتَحَارْ عَضَف

2. Руфоъа ибн Рофеънинг Набий соллаллоҳу алайҳи васалламдан ривоят қилган ҳадисида, у зот: **“Қачон рукуъ қилсанг, икки “қўлингни” икки тиззангга қўй”**, дедилар. Абу Довуд ривояти. Бу икки ҳадисга ҳеч ким таъна қила олмайди. Чунки санаддаги рижолларнинг барчаси сиқалардир.

Руфоъанинг ҳадиси суяниш ва бармоқлар орасини очишнинг таъкидланган суннат эканига далолат қилади. Чунки қўйиш ва бармоқлар орасини очиш лафзи буйруқ тарзида келмоқда.

Суннатнинг таърифи:

Баъзилар суннатга шундай таъриф айтишади: “Суннат динда уни бажаришни лозим ҳам қилмайдиган ва уни тарк қилишни инкор ҳам этмайдиган сўз ва феъл билан юриладиган йўлдир”. Усул аҳлининг истилоҳига кўра суннат бажариш талаб қилинган, лекин тарк қилувчи гуноҳкор бўлмайдиган далил билан собит бўлган амалдир. Бу далил Набий соллаллоҳу алайҳи васалламнинг сўзлари, феъллари ёки тақрирлари билан собит бўлишининг фарқи йўқ. Буларнинг ҳаммасини умумлаштириш саҳиҳроқ ва яхшироқдир.

Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам бир суннатни ҳеч тарк этмай, доим қилган бўлсалар бу унинг таъкидланган суннат эканига далолат қилади. Агар уни баъзан тарк қилган бўлсалар бу таъкидланмаган суннат бўлади. Агар уни бажармаган кишини инкор қилган бўлсалар, бу амалнинг вожиб эканига далолат қилади.